

MOZSÁRTÖRŐBEN

Örlemény leszel.
 Világpor.
 Csillámos homok.
 Szeretne, de nem
 tud már megsütni
 semmiféle pék.
 Sebezni s bő vért
 csapolni belőled
 kés, tű, szavak.
 Selejtezni irigyek,
 ringből kiütni
 fifikás akarnokok.
 Tegyéek másokkal,
 s ugráljanak imádott
 reflektoraik ágyú-
 tűzében. Téged
 szétfúj majd a szél.
 Ahova hullat,
 ott világítasz.
 Kihunyhatatlanul.

TEREPTAN

Előtte még tiéd a perc;
 a végtelen lábaddnál
 épp hogy lefékezett.
 Innen indul tovább.
 Két végtelen között
 szabadon megszorulsz.
 A sáv, amelyen álldogálsz,
 a bűnöké. Bűnösöké. Itt
 mindenki bőven tulajdonos.
 Ez volna senkiföldje?
 Hisz rajta zsúfolódunk.
 Kivétel nincs. Illetve
 van: a Megnevezhetetlen.
 Önként száműzve magát
 közöttünk letanyázott.
 S mert *elveszi*,
 hát elveszett.
 Elsőnek mégis ő maradt meg.

EGYÜTT

Akár elrozsdált sarlók
 egy kupacban. Előbb-
 utóbb egymást köszörülik.
 Zölden habzó növények
 kábultan lengedeznek
 mindenféle szelekre.
 Résegek. S előzékenyek.
 De jön már az idő, mikor
 bizony kaszálni kell.
 Akkor az egyik nyisszant,
 a másik szitkozódik,
 csak roncsol és reszel.